

رابطه هوش هیجانی و سازگاری آموزشی در دانش آموزان دختر مقطع پیش دانشگاهی شهر تهران

سیده مریم موسوی^۱، مرضیه رئیسی^۲، علی اصغر اصغر نژاد فرید^۳

۱. کارشناس ارشد روان پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی رشت، دانشکده پرستاری و مامایی

۲. کارشناس ارشد مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قم، دانشکده پرستاری و مامایی

۳. استادیار روانشناسی بالینی، انستیتو روان پزشکی تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۳/۲۵

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۴/۱۵

چکیده

زمینه و هدف: نظر به اهمیت هوش هیجانی در بروز رفتارهای سازگارانه این مطالعه جهت بررسی ارتباط بین هوش هیجانی و سازگاری آموزشی در دانش آموزان دختر پیش دانشگاهی شهر تهران انجام گردید.

مواد و روش کار: در این مطالعه توصیفی همبستگی ۳۰۰ دانش آموز دختر پیش دانشگاهی شهر تهران، به روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه سازگاری دانش آموزان دبیرستانی بود. داده ها با استفاده از آزمون آماری^۲ و ضریب همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: یافته های این پژوهش نشان داد که ارتباط معنی داری بین هوش هیجانی و سازگاری آموزشی وجود دارد ($p=0/0001$).

نتیجه گیری: با توجه به ارتباط معنی دار بین هوش هیجانی و سازگاری آموزشی نیاز به آموزش مولفه های هوش هیجانی جهت سازگاری موثر در دانش آموزان

احساس می شود. [م ت ع پ ز، ۱۳۹۱؛ ۱۴(۲): ۹۵-۹۱]

کلیدواژه ها: هوش هیجانی، سازگاری، دانش آموزان

مقدمه

نمی گوید^۵ در بهترین حالت، بهره هوشی ۲۰ درصد در پیش بینی موفقیت افراد در زندگی سهم دارد. در حالی که ۸۰ درصد باقیمانده در گرو مهارت هایی است که هوش هیجانی را شکل می دهند. هم چنین هوش و استعداد تحصیلی، هیچ گونه آمادگی و مهارتی را برای جدال با ناملایمات زندگی با استفاده از فرصت های مطلوب به دست نمی دهد^۶.

با این حال در نظام آموزشی ما این مشکل وجود دارد که صرفاً بر توانایی تحصیلی تأکید می شود و هوش هیجانی یعنی مجموعه ای از صفات که بی اندازه در سرنوشت افراد اهمیت دارند، نادیده انگاشته می شود. چرا که توانمندی ها و شایستگی های اجتماعی و هیجانی از عوامل تعیین کننده ی تأثیر گذار بر سازگاری آموزشی محسوب می شوند^۳.

در همین رابطه پژوهش Niesser و همکاران بیان می دارد که نمرات افراد در تست های هوشی نمی توانند پیش بینی کننده خوبی برای پیشرفت تحصیلی و سازگاری آموزشی باشد^۷. موسوی به نقل از Pole می نویسد: بهداشت هیجانی عامل پیش بینی کننده ای برای سازگاری آموزشی و موفقیت تحصیلی دانش آموزان است^۳.

هم چنین در مطالعات بسیاری هوش هیجانی به عنوان یکی از مهم ترین و قدرتمندترین عوامل تأثیر گذار بر سازگاری آموزشی شناخته شده است^{۷، ۱۰}. با توجه به مطالعات انجام شده که مبین نقش و اهمیت هوش هیجانی در شئون مختلف زندگی اعم از تحصیل، محیط اجتماعی و سلامت روانی می باشد. نظام آموزشی ما هنوز بر بهره هوشی (IQ) تأکید نموده و نقش و جایگاه هوش هیجانی در حوزه تعلیم و تربیت کم رنگ می باشد. لذا این پژوهش باهدف بررسی رابطه هوش هیجانی و سازگاری آموزشی در دانش آموزان دختر پیش دانشگاهی شهر تهران انجام شده است.

هیجان اساس فراز و نشیب های تجارب روزانه، غنا و فقر لحظات به یاد ماندنی حیات انسان است و هوش به عنوان یکی از وجوه قابل توجه در سازش یافتگی افراد با محیط و از عوامل مهم تفاوت های فردی به شمار می رود. هوش بر اساس تعریف سنتی خود مدت ها به عنوان اصلی ترین عامل موفقیت و پیشرفت تحصیلی در نظر گرفته می شد، اما امروزه با تغییر در دیدگاه های نظری در خصوص عوامل تشکیل دهنده هوش، نمی توان آن را پیش بینی کننده موفقیتی برای پیشرفت تحصیلی محسوب نمود^{۱۲}.

محققان به این نتیجه رسیده اند که یک عنصر اساسی تحت عنوان هوش هیجانی برای موفقیت افراد در زندگی و سازگاری آن ها با محیط پیرامون شان بسیار ضروری است. با کمی تأمل در خلقت انسان ها در می یابیم که هیچ ۲ انسانی مانند یکدیگر نیستند. این تفاوت ها در ابعاد مختلف قابل مشاهده و ادراکند^۳.

به عقیده Chan افراد را در درک، شناخت و کاربرد هیجانات شان نمی توان یکسان فرض نمود، زیرا آن ها به لحاظ توانایی هایشان جهت اعمال کنترل مؤثر بر شرایط هیجانی حاکم در زندگی متفاوت هستند و امروزه چنین تفاوت هایی را به عنوان تفاوت در هوش هیجانی در نظر گرفته اند که در سلامت روانی افراد نقشی اساسی دارد^۴.

Gardner نیز معتقد است یک نوع واحد و یکپارچه ی هوش نیست که موفقیت در زندگی را تضمین می کند، بلکه طیف گسترده ای از هوش وجود دارد که سبب موفقیت فرد در حیطه های مختلف می شود. بنابراین دانستن این که شخص، فارغ التحصیل ممتازی است تنها به این معنی است که او در جنبه هایی که با نمره سنجیده می شود، بسیار موفق بوده است. اما در این باره که او به فراز و نشیب های زندگی چه واکنشی نشان می دهد، چیزی به ما

روش کار

مادر خانه دار (۸۰٪) تحصیلات پدر دیپلم (۴۴/۷٪)، تحصیلات مادر نیز دیپلم (۵۷٪) و سرپرست آن‌ها هر دو والد (۹۴/۷٪) بوده است. از یافته‌های دیگر پژوهش حاضر این است که بین هوش هیجانی با ویژگی‌هایی چون سن، نوع مرکز آموزشی، رشته تحصیلی، تعداد اعضاء خانواده، شغل و تحصیلات پدر و مادر ارتباطی یافت نگردید اما بین هوش هیجانی و معدل رابطه معنی‌داری مشاهده شد ($p=0/001$) هم‌چنین همبستگی بین این دو متغیر نیز مثبت و معنی‌دار گزارش گردید ($p=0/001$) (جدول ۱). هم‌چنین یافته‌ها حاکی از آن است که ۳۸ درصد واحدهای مورد مطالعه دارای سازگاری آموزشی خیلی خوب و خوب، ۲۸/۷ درصد دارای سازگاری آموزشی متوسط و ۲۷ درصد نیز از سازگاری آموزشی ضعیفی برخوردار بودند. مهم‌ترین نتیجه این مطالعه بر پایه یافته جدول ۳ حاکی از آن است که بیشترین درصد فراوانی دانش‌آموزان با هوش هیجانی بالا (۱۵/۳٪) از سازگاری آموزشی خوب برخوردار بودند در حالی که بیشترین فراوانی دانش‌آموزان با هوش هیجانی پایین ۱۹ دارای سازگاری ضعیف بودند. (جدول ۲)

جدول ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی دانش‌آموزان بر حسب متغیرهای همبستگی شناختی

متغیرهای دموگرافیک	تعداد (درصد)
سن	۱۶ (۹/۳) ۱۷ (۴۵/۳) ۱۸ (۵۱/۷)
تعداد اعضاء خانواده	۳ (۲۷/۹) ۴ (۲۱۲/۷۰/۶) >۵ (۶۱/۲۰/۴)
شغل پدر	کارگر (۴/۱/۳) کارمند (۱۰۹/۳۶/۳) آزاد (۱۴۲/۴۷/۳) سایر (۴۵/۱۵)
شغل مادر	خانه دار (۲۴۰/۸۰) کارمند (۳۹/۱۳) سایر (۲۱/۷)
تحصیلات پدر	بیسواد (۷/۲/۳) ابتدائی و راهنمایی (۳۸/۱۲/۷) دیپلم (۱۳۴/۴۴/۷) دانشگاهی (۱۲۱/۴۰/۳)
تحصیلات مادر	بیسواد (۵/۱/۷) ابتدائی و راهنمایی (۵۴/۱۸) دیپلم (۱۷۱/۵۷) دانشگاهی (۷۰/۲۳/۳)
سرپرست	پدر و مادر (۲۸۴/۹۴/۷) فقط پدر (۱۰/۳) فقط مادر (۱۵/۵)
رشته تحصیلی	ریاضی (۱۵۰/۵۰) تجربی (۷۵/۲۵) انسانی (۷۵/۲۵)
مرکز پیش‌دانشگاهی	دولتی (۲۰۰/۶۶/۷) غیر انتفاعی (۱۰۰/۳۳/۳)
معدل	زیر ۱۲ (۱۰/۳) ۱۲-۱۳/۹۹ (۱۱/۳/۶) ۱۴-۱۵/۹۹ (۴۴/۱۴/۷) ۱۶-۱۷/۹۹ (۱۰۴/۳۴/۷) بالای ۱۸ (۴۶/۷)

پژوهش حاضر از نوع توصیفی همبستگی است. جامعه آماری دانش‌آموزان دختر ۹۸-۱۶ ساله مقطع پیش‌دانشگاهی شهر تهران در سال ۱۳۸۷ می‌باشند که تعداد آن‌ها ۳۰۰ نفر بوده است. انتخاب این افراد به روش نمونه‌گیری چند مرحله‌ای بود که در مرحله اول از ۳۸۴ آموزشگاه پیش‌دانشگاهی دخترانه شهر تهران، ۱۵ مرکز به‌طور تصادفی انتخاب گردید. در مرحله دوم از هر مدرسه یک کلاس به تفکیک هر سه رشته تحصیلی برگزیده شد و در مرحله سوم مجموعاً ۲۰ دانش‌آموز (رشته ریاضی ۱۰ نفر، علوم تجربی ۵ نفر و علوم انسانی ۵ نفر) انتخاب شدند که با توجه به توزیع بیشتر دانش‌آموزان رشته ریاضی نسبت به تجربی و انسانی تعداد نمونه‌ها نیز به همان نسبت متفاوت انتخاب گردید. در این پژوهش برای سنجش هوش هیجانی از پرسشنامه‌ی هوش هیجانی Bar-on^{۱۱} استفاده شده است که شامل ۹۰ سؤال می‌باشد. گزینه‌ها بر روی یک طیف پنج درجه‌ای لیکرت تنظیم شده و نمره گذاری از ۵ به ۱ (کاملاً موافقم ۵ و کاملاً مخالفم ۱) و در بعضی سؤالات با محتوای منفی از ۱ به ۵ (کاملاً موافقم ۱ و کاملاً مخالفم ۵) انجام گردیده است. میزان پایایی آزمودن به روش زوج-فرد ۰/۸۸ و بر حسب آلفای کرونباخ ۰/۹۳ محاسبه شده است. از ابزار دیگر استفاده شده در این پژوهش، پرسشنامه سازگاری دانش‌آموزان دبیرستانی (AISS) بوده که از سؤالات مربوط به حیطه سازگاری آموزشی استفاده شده و پاسخ سؤالات به صورت بلی یا خیر می‌باشد. در نمره گذاری به پاسخ‌های نشانگر سازگاری، نمره صفر و در غیر این صورت نمره ۱ منظور گردیده است. پایایی این پرسشنامه به روش دو نیمه کردن ۰/۹۶ گزارش شده است.^{۱۲} هم‌چنین اطلاعات مورد نیاز پژوهش با اجرای پرسشنامه‌ها پس از اخذ موافقت اخلاقی و قانونی از معاونت آموزشی، مسوولین مناطق و مدارس و نیز ضمن جلب رضایت آگاهانه واحدهای پژوهش جمع‌آوری شد و به‌وسیله‌ی نرم افزار SPSS-11 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در این مطالعه برای توصیف داده‌ها از شاخص‌های گرایش مرکزی مانند میانگین و انحراف معیار و برای تحلیل سؤالات پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون و آزمون^۲ استفاده شد. شایان ذکر است به‌دلیل این که اخذ نمره بالا از پرسشنامه هوش هیجانی Bar-on نشان‌دهنده هوش هیجانی بالای واحدهای مورد مطالعه بوده و کسب نمره پایین در حوزه سازگاری آموزشی از پرسشنامه سازگاری دانش‌آموزان، سازگاری بالای دانش‌آموزان را به لحاظ آموزشی نشان می‌دهد لذا منفی شدن ضریب همبستگی پیرسون در این مطالعه حاکی از ارتباط مستقیم بین دو متغیر هوش هیجانی و سازگاری آموزشی می‌باشد.

یافته‌ها

نتایج به‌دست آمده در بخش مربوط به ویژگی‌های فردی واحدهای مورد پژوهش نشان داد که اکثریت دانش‌آموزان ۱۸ ساله (۵۱/۷٪) بودند. در مراکز پیش‌دانشگاهی دولتی (۶۶/۷٪)، در مناطق ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ (به تفکیک ۱۳/۳ درصد) و در رشته ریاضی (۵۰٪) تحصیل می‌کردند. هم‌چنین معدل اکثریت واحدها ۱۸ به بالا (۴۶/۷٪) بوده و در خانواده‌ای با تعداد اعضاء ۴ نفر (۴۱/۳٪) زندگی می‌کردند. شغل پدر اکثریت واحدها آزاد (۴۷/۳٪) شغل

جدول ۲: توزیع فراوانی مطلق و نسبی هوش هیجانی دانش آموزان بر حسب سطوح سازگاری آموزشی

نتایج آزمون	جمع	خیلی ضعیف	ضعیف	متوسط	خوب	خیلی خوب	سازگاری آموزشی هوش هیجانی
	تعداد(درصد)	تعداد(درصد)	تعداد(درصد)	تعداد(درصد)	تعداد(درصد)	تعداد(درصد)	
$p=0/0001$	۱۴۶(۴۸/۷)	۱۷(۵/۷)	۵۷(۱۹)	۴۷(۱۵/۷)	۲۲(۷/۳)	۳(۱)	پایین
$p=0/0001$	۱۵۴(۵۱/۳)	۲(۰/۷)	۲۴(۸)	۳۹(۱۳)	۴۶(۱۵/۳)	۴۳(۱۴/۳)	بالا
	۳۰۰(۱۰۰)	۱۹(۶/۳)	۸۱(۲۷)	۸۶(۲۸/۷)	۶۸(۲۲/۷)	۴۶(۱۵/۳)	جمع

بحث

یافته‌ها نشان می‌دهد که بین نمره هوش هیجانی و معدل همبستگی مثبت معنی‌داری وجود دارد. به این معنی که دانش‌آموزانی که نمره هوش هیجانی بیشتری داشتند، معدل آن‌ها بیشتر بوده است و بالعکس. این یافته با مطالعه صفوی و همکاران که نشان دادند بین هوش هیجانی و معدل در دانش‌آموزان همسویی وجود دارد منطبق است.^۶ هم‌چنین این پژوهش با نتیجه مطالعه بشارت پیرامون رابطه هوش هیجانی و معدل هم‌خوانی دارد.^{۱۳} که این نتایج می‌تواند اهمیت هوش هیجانی را در سازگاری تحصیلی نشان می‌دهد.

از نظر رابطه‌ی هوش هیجانی با ویژگی‌های دموگرافیک چون سن، رشته‌ی تحصیلی، تعداد اعضای خانواده، شغل و تحصیلات پدر و مادر رابطه‌ی معنی‌داری مشاهده نشد. این یافته با مطالعه Aremu و همکاران^{۱۴} همسویی داشته و با مطالعه Adeymo و ثمری و طهماسبی مغایر است.^{۱۰} که شاید علت مغایرت این یافته با مطالعات مذکور تفاوت‌های فردی و محدود شدن واحدهای مورد مطالعه به جنس دختر باشد، چرا که Geher بیان داشت: این توافق نظر در میان محققین وجود دارد که هوش هیجانی با بالا رفتن سن توسعه می‌یابد.^{۱۵}

از نظر ارتباط بین هوش هیجانی و سازگاری آموزشی، یافته‌ها نشان داد که بیشترین درصد فراوانی دانش‌آموزان با هوش هیجانی بالا (۱۵/۳٪) از سازگاری آموزشی خوب برخوردار بودند، درحالی‌که بیشترین درصد فراوانی دانش‌آموزان با هوش هیجانی پایین دارای سازگاری آموزشی ضعیف هستند به عبارتی بین هوش هیجانی و سازگاری آموزشی ارتباط معنی‌داری دیده شد و دانش‌آموزانی که نمره‌ی هوش هیجانی بالاتری دارند از سازگاری آموزشی بهتری نیز برخوردار می‌باشند. این یافته همسو با نتیجه مطالعه Petridis و همکاران مبنی بر نقش هوش هیجانی بر عملکرد تحصیلی و سازگاری دانشجویان می‌باشد.^۸ در همین رابطه Marques و همکاران نیز در مطالعه‌ای تحت عنوان رابطه هوش هیجانی و موفقیت تحصیلی، به این نتیجه دست یافتند که هوش هیجانی تسهیل‌کننده موفقیت تحصیلی و سازگاری آموزشی در دانش‌آموزان دبیرستانی است.^۹

بشارت و همکاران نیز نشان دادند که ۶۷ درصد واریانس مربوط به سازگاری آموزشی دانش‌آموزان دختر و ۵۹ درصد واریانس مربوط به سازگاری آموزشی دانش‌آموزان پسر به وسیله متغیر هوش هیجانی تبیین می‌شود.^{۱۴} هم‌چنین مطالعه حاضر با نتایج برخی پژوهش‌های دیگر دیگر همسو و هماهنگ است.^{۲،۴،۱۰}

با توجه به آنچه گفته شد می‌توان این یافته را بر اساس الگوی بازنگری شده هوش هیجانی مه‌یر و سالوی که چهار مولفه ادراک هیجانی، تسهیل سازی هیجانی تفکر، شناخت هیجانی و مدیریت هیجانی را بر اساس این سازه مشخص کردند^۴ چنین تبیین نمود:

مطابق با ویژگی‌های مولفه ادراک هیجانی، هرچه سطح هوش هیجانی فرد بالاتر باشد ادراک هیجانی وی نیز افزایش می‌یابد. این سطح از ادراک با افزایش قدرت درک و ارزیابی مفاهیم آموزشی، کنش‌وری سازمان یافته فرد را افزایش می‌دهد. این وضعیت زمینه‌های درون‌روانی لازم را جهت رسیدن به سازگاری آموزشی فراهم می‌آورد از سوی دیگر هر چه سطح هوش هیجانی فرد بالاتر باشد ویژگی تسهیل هیجانی بیشتر به وی کمک می‌کند تا با سازماندهی افکار، حافظه و محتویات حافظه به گونه‌ای انسجام یافته‌تر با مسائل آموزشی مواجه گردد هم‌چنین ویژگی تسهیل هیجانی با تغییرات مثبت رفتاری به سازش بهتر فرد با محیط کمک می‌کند از سوی دیگر در پرتو ویژگی شناخت هیجانی، افراد با هوش هیجانی بالا علاوه بر افزایش توجه به مسائل آموزشی و اهتمام در به‌کارگیری راهبردهای موثر جهت ارتقای عملکرد تحصیلی خود، به شکلی موفق در این حوزه گام بر داشته که بر این اساس شناخت هیجانی با ساز و کارهای پیش‌بینی، کنترل و راهبردهای رویارویی کارآمد به بهبود کیفیت تحصیلی و رسیدن به سازگاری مطلوب آموزشی کمک می‌نماید.

ویژگی مدیریت هیجان‌ها نیز که در افراد با هوش هیجانی بالا شکلی مفید و بارز داشته می‌تواند از بروز بحران‌های عاطفی پیشگیری نماید که این امر به نوبه خود می‌تواند بر عملکرد تحصیلی تاثیر خوبی گذارد افزون بر ساز و کار پیشگیری، سازماندهی هیجانی قدرت سازش‌پذیری فرد را به لحاظ اجتماعی و آموزشی ارتقاء می‌بخشد. در پایان لازم است به این نکته تاکید شود که جامعه مورد پژوهش و نیز نوع مطالعه، محدودیت‌هایی را در زمینه تعمیم یافته‌ها تفسیرها و اسنادهای علت شناختی متغیرهای بررسی شده مطرح می‌کند که باید در مطالعات بعدی نظر گرفته شود.^۶

سپاسگزاری

نگارندگان این مقاله مراتب سپاس و قدردانی خود را از معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی رشت، جناب آقای دکتر ترکاشوند، مسئولین آموزش و پرورش، هسته مشاوره، پرسنل و دانش‌آموزان مدارس مورد مطالعه ابراز می‌دارند. لازم به ذکر است که این پژوهش با بودجه شخصی پژوهشگران انجام شده و تحت حمایت مالی هیچ سازمانی نبوده است.

References

1. Goleman D. *Emotional Intelligence*. New York: Bantam books; 2004.
2. Samari A, Tahmasbi F. [Study of relationship between emotional intelligence and educational improvement in students] Persian. *J Mental Health Principles* 2007; 9: 121-8.
3. Mousavi-Lotfi M, Akbari V, Safavi M. [Why Emotional Intelligence] Persian. Qum: Qum University of Medical Sciences Press; 2009.
4. Chan DW. Emotional intelligence, social coping and psychological, distress among Chinese gifted students in Hong Kong. *High Ability Studies* 2005; 16:163-178.
5. Gardner H. *Frames of mind: The theory of multiple, intelligences*. New York: Basic Book; 1983: 86-91, 155.
6. Safavi M, Mousavi-Lotfi SM, Lotfi R. [Correlation between emotional intelligence and socio-emotional adjustment in pre-university girl students in Tehran in 2008] Persian. *Pajoohandeh* 2010; 14(5): 255-261.
7. Niesser U, Boodoo G, Bouchard T. *Intelligence: Know and unknown*. *Am J Psychol* 1996; 51: 77-101.
8. Petrides KV, Frederickson N, Furnham A. The role of trait emotional intelligence in academic performance and deviant behavior at school. *Personality and Individual Differences* 2004; 36(2): 277-293.
9. Gil-Olarte MP, Palomera MR, Brackett MA. Relating emotional intelligence to social competence and academic achievement in high school students. *Psicothema* 2006; 18: 118-123.
10. Adeymo DA. The buffering effect of emotional intelligence on the adjustment of secondary school students in transition. *Electronic J Res Educ Psychol* 2005; 6-3(2): 79-90.
11. Samoui R. [Normalization of Bar-on emotional quotient questionnaire] Persian. Tehran: Sina Psychological Institute Press; 2004: 1-13.
12. Karami A. [Normalization of adjustment inventory for high school students] Persian. Tehran: Sina Psychological Institute Press; 1998; 1-8.
13. Besharat MA, Shalchi B, Shamsipoor. [Study of relationship between emotional intelligence and educational success in students] Persian. *J Andishehay Novine Tarbiati* 2006; 3(4): 73-84.
14. Aremu AO, Tejumola TO. Assessment of emotional intelligence among Nigerian police. *J Soc Sci* 2008; 16(3): 221-226.
15. Geher G. *Measuring emotional intelligence: Common ground and controversy*. New York: Nova science; 2004.

Archive of SID

Study of Relationship between Emotional Intelligence and Educational Adjustment in Pre-University Girl Students of Tehran in 2008

S. Marvayam Mousavi,¹ Marzieh Raeesi,² Aliasghar Asgharnejade-Farid³

Received: 15/June/2011

Accepted: 6/July/2011

Background: Regarding to the importance of emotional intelligence in adjusting behaviors, this study was carried out to investigate the relationship between emotional intelligence and educational adjustment in pre-university girl students of Tehran in 2008.

Materials and Method: In this descriptive study, 300 pre-university girl students of Tehran city were selected via multi-stage stratified random sampling. The instruments for gathering data were Bar-on emotional intelligence questionnaire and adjustment inventory for high school students. Data were analyzed by means of chi-square test and Pearson correlation coefficient.

Results: The results of the study showed that there was significant correlation between emotional intelligence and educational adjustment ($p < 0.01$).

Conclusion: Regarding meaningful association between emotional intelligence and educational adjustment, training on the emotional intelligence factors, in order to effective adjustment is mandatory for students. [ZJRMS, 2012; 14(2): 91-95]

Keywords: Emotional intelligence, adjustment, students

1. MSc of Psychological Nursing, Rasht Azad Islamic University, Rasht, Iran.
2. MSc of Midwifery, Qom University of medical sciences, Qom, Iran.
3. Assistant Professor of Clinical Psychology, Tehran Psychiatric Institute, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran.

Please cite this article as: Mousavi SM, Raeesi M, Asgharnejade-Farid A. Study of relationship between emotional intelligence and educational adjustment in pre-university girl students of Tehran in 2008. Zahedan J Res Med Sci (ZJRMS) 2012; 14(2): 91-95.